

Lá thư của nhà báo và tân tông Madgi Alla gửi cho giám đốc báo Il Corriere della Sera

Cập bến sau một hành trình dài: Cuộc gặp gỡ quyết định với Đức Thánh Cha

Lá thư của Madgi Alla - nhà báo tân tông cải đạo từ Hồi giáo, được rửa tội bởi ĐTC vào đêm vọng Phục Sinh tại Roma - gửi cho giám đốc báo Il Corriere della Sera (Người đưa tin buổi chiều), đăng trên báo này ngày lễ Phục Sinh 23-3-2008

Kính thưa ngài giám đốc,

Điều mà tôi muốn nói với ngài đây liên quan đến sự chọn lựa đức tin tôn giáo và cuộc sông cá nhân của tôi, điều mà tôi không muốn làm ảnh hưởng đến tờ báo Il Corriere della Sera, nơi tôi hân hạnh được làm việc từ 2003 trong tư cách phó giám đốc. Tôi viết cho ngài với tư cách là nhân vật chính của một biến cố. Ngày hôm qua tôi đã từ bỏ đức tin Hồi giáo để cải đạo sang Công giáo. Như thế, nhờ ơn Chúa, một cuộc thai nghén từ lâu được nuôi dưỡng trong đau khổ và niềm vui, giữa suy tư sâu xa và thầm kín với sự bày tỏ ý thức công khai, nay đã trở sinh trái chín. Tôi đặc biệt cảm ơn Đức Thánh Cha Benedicto 16 đã trao ban những Bí tích khai tâm Kitô giáo: Rửa tội, Thêm Sức và Thánh Thể cho tôi trong đền thờ Thánh Phêrô trong lễ trọng Vọng Phục Sinh. Và tôi đã nhận một tên thánh rất là đơn sơ và rõ ràng: "Cristiano" (người Kitô hữu).

Thế là kể từ hôm qua tôi mang tên là "Magdi Cristiano Allam". Đối với tôi đó là ngày đẹp nhất trong đời. Đón nhận hồng ân đức tin Kitô giáo trong dịp lễ Phục Sinh từ chính tay của Đức Thánh Cha, đối với một giáo dân đó là một sự ưu ái khôn lường. Đối với một người bé nhỏ gần 56 tuổi đời như tôi, đây là một biến cố lịch sử, phi thường và không thể quên, đánh dấu một bước ngoặt căn cơ và dứt khoát với quá khứ. Phép lạ phục sinh của Chúa Kitô đã soi chiếu trên tâm hồn tôi và giải thoát hồn tôi khỏi bóng tối của một giáo thuyết của sự thù ghét và bất bao dung với "người khác" thay vì đặt lên hàng đầu tình yêu và sự kính trọng đối với tha nhân như một nhân vị; thế là tâm trí tôi được thanh thoát khỏi một thứ ý thức hệ luôn hợp thức hóa sự dối trá và giấu giếm, sự chết chóc bạo lực vốn dẫn đến việc sát nhân và tự sát, sự từng phục thù quáng và độc đoán; tôi được tháp nhập vào một tôn giáo chính thức của Chân lý, của Sự sống và Tự do. Trong Cuộc Vượt Qua đầu tiên của tôi như một người Kitô giáo tôi đã không chỉ khám phá ra Giêsu, lần đầu tiên tôi còn khám phá được Thiên Chúa duy nhất và chân thật, Chúa của Đức tin và Lý trí.

Điểm cập bến.

Cuộc cải đạo sang Công giáo của tôi là điểm cập bến của một cuộc suy tư nội tâm sâu xa và lâu dài mà tôi không thể tránh né. Bởi vì đã năm năm rồi tôi bị bó buộc trong một cuộc sống được bảo hộ an ninh, với bảo vệ ở nhà và cảnh sát hộ tống trong mọi di chuyển, do những đe dọa và những án tử dành cho tôi từ phía những người hồi giáo quá khích và khủng bố tại nước Ý cũng như hải ngoại. Tôi đã phải tự vấn mình về thái độ của những

người đã công khai phát hành fatwe, về những phản ứng pháp lý Hồi giáo tố cáo tôi - một người Hồi giáo - là "kẻ thù của Hồi giáo", là "giả hình, là Kitô hữu copto giả dạng Hồi giáo để gây hại cho Hồi giáo", là "tên dối trá và kẻ bôi nhọ đạo Hồi", để rồi kết án tử cho tôi. Tôi tự hỏi tại sao tôi, một người đấu tranh không mệt mỏi và cách xác tín cho một "Hồi giáo ôn hòa", chấp nhận làm người tiên phong đương đầu với những tố cáo của Hồi giáo cực đoan và khủng bố, cuối cùng lại bị kết án tử nhân danh Hồi giáo trên cơ sở hợp pháp hóa của Kinh Coran. Và thế là tôi phải đi đến xác nhận rằng sự lấn lướt của hiện tượng Hồi giáo quá khích và khủng bố trên tầm mức thế giới không phải là sự ngẫu nhiên, mà căn rễ của sự xấu vốn từ trong tính chất của Hồi giáo vốn bạo lực và hay gây xung đột.

Trong lúc đó, Chúa quan phòng đã cho tôi gặp gỡ những người công giáo sống đạo một cách ngay lành, với chứng tá và sự thân tình của họ, họ đã dần trở nên điểm quy chiếu trên sơ đồ chắc chắn của chân lý và sự kiên vững của các giá trị. Trước tiên là những người bạn trong hiệp hội Comunione e Liberazione (Hiệp Thông và Giải Phóng), đứng đầu là cha Julian Carròn; rồi từ những tu sĩ giản dị như cha Gabriele Mangiarotti, sơ Maria Gloria Riva, cha Carlo Maurizi và cha Yohannis Lahzi Gaid; rồi sự quen biết với những tu sĩ Saledieng, nhờ ơn cha Angelo Tengattini và cha Maurizio Verlezza tôi đã có được mối thân tình cha Bề Trên cả Pasqual Chavez Villanueva; cho đến vòng tay của các vị chủ chăn như Hồng y Tarcisio Bertone, các Đức cha Luigi Negri, Giancarlo Vecerrica, Gino Romanazzi e đặc biệt Đức cha Rino Fisichella đồng hành với tôi trong hành trình thiêng liêng dẫn đến việc đón nhận đức tin Kitô giáo. Nhưng không thể chối cãi rằng cuộc gặp gỡ lạ thường và ý nghĩa trong việc quyết định cải đạo của tôi chính là cuộc gặp gỡ với Đức Giáo Hoàng Benedicto 16, người mà tôi rất kính phục và ủng hộ trong tư cách là tín đồ Hồi giáo bởi sự sắc bén trong việc trình bày tương quan giữa Đức tin và lý trí như là nền tảng của tôn giáo chân chính và văn minh nhân loại, điều mà giờ đây tôi muốn dẫn mình cách hoàn toàn như một Kitô hữu hầu đón lấy sinh khí của ánh sáng mới để hoàn thành sứ mạng mà Chúa đã dành cho tôi.

Sự chọn lựa và những đe dọa.

Thưa ngài giám đốc, ngài đã hỏi tôi có sợ bị mất mạng không, vì ngài biết rằng việc cải đạo sang Kitô giáo chắc chắn sẽ gây cho tôi nhiều phiền phức và thậm chí án tử vì tội phản đạo. Ngài có lý đấy. Tôi biết tôi sẽ gặp phải điều gì, nhưng tôi đối diện với nó ngẩng cao đầu và lưng đứng thẳng với một sự kiên vững nội tâm của một người chắc chắn về đức tin của mình. Và tôi sẽ tiếp tục kiên vững hơn sau hành vi lịch sử và can đảm của Đức Thánh cha, người mà ngay từ phút đầu biết được nguyện vọng của tôi đã muốn đích thân trao ban các Bí tích khai tâm Kitô giáo cho tôi. Đức Thánh Cha đã công bố một sứ điệp rõ ràng và có tính cách mạng cho một Giáo Hội mà đến giờ vẫn còn quá thận trọng trong việc cải đạo cho các tín đồ Hồi giáo, tránh né việc cho gia nhập đạo ở những đất nước đa số Hồi giáo và im lặng trước thực tế việc cải đạo ở các nước Kitô giáo. Vì lo sợ. Nỗi lo sợ không che chở được cho những người cải đạo trước án tử của họ vì tội phản đạo, và nỗi lo

sợ các tín hữu Kitô giáo ở các nước Hồi giáo sẽ bị trả đũa. Thế nhưng, hôm nay, với chứng ta của mình, Đức Benedicto 16 muốn nói với chúng ta rằng phải chiến thắng sự sợ hãi và đừng sợ gì khi khẳng định chân lý về Đức Giêsu ngay cả với những người Hồi giáo.

Hãy ngừng bạo lực.

Trên góc nhìn của mình tôi xin nói rằng đã đến lúc chấm dứt sự phóng túng và bạo lực của những người Hồi giáo vốn không tôn trọng tự do chọn lựa tôn giáo. Ở Ý có hàng ngàn người cải đạo sang Hồi giáo và họ sống an bình với đức tin mới. Nhưng lại có hàng ngàn người Hồi giáo cải đạo sang Kitô giáo thì lại buộc lòng phải che giấu đức tin mới vì sợ bị sát hại bởi những người Hồi giáo cực đoan trà trộn giữa chúng ta. Một trong những trường hợp này đã được nói đến trong bài viết đầu tiên của tôi trên tờ Il Corriere della Sera ngày 3/9/2003 với tựa đề "Những hang toại đạo mới của những người Hồi giáo cải đạo". Đó là một cuộc điều tra về những người tân tòng nói về nỗi cô đơn thiêng liêng và nhân bản của họ, trước sự trốn tránh của các cơ quan nhà nước và sự im lặng của Giáo hội trong việc chăm lo bảo vệ an toàn cho họ. Thế nhưng tôi cầu mong rằng, từ hành vi lịch sự của Đức Thánh Cha và từ lời chứng của tôi, sẽ dấy lên một niềm tin rằng đã đến lúc đi ra khỏi bóng tối của hang toại đạo và khẳng định công khai ý muốn được là chính mình một cách tròn đầy. Nếu chúng ta không đảm bảo được tự do tôn giáo ngay tại Ý quốc này, là cái nôi của Kitô giáo, là nhà của chúng ta, thì làm sao chúng ta có thể lên án được sự vi phạm tự do tôn giáo ở những nơi khác trên thế giới? Tôi cầu xin Thiên Chúa để Lễ Phục Sinh đặc biệt này mang lại sự phục sinh tinh thần cho tất cả các tín hữu trong Đức Kitô, những người nào vẫn còn bị sự sợ hãi khuất phục.

Madgi Allam Ngày 23 tháng 3 năm 2008

Báo Il Corriere della Sera, 23 tháng 3 năm 2008

Bart. Phan Trần Thái, SDB (dịch)